

eglutè

SPA
19

EGLUTĖ

SPALIS
1988

TURINYS

- 3 GRYBAI, J. Minelga
- 4 STEBUKLINGAS ŽIEDAS, D. Augienė
- 11 BAISIOJI NAKTIS, O.M.
- 12 MANO SUSIŪTAS DRAUGAS, Rytų laumė
- 16 PROTO MANKŠTA
- 20 SKRAIDANTIS POPIEŽIUS
- 23 APIE GRYBUS, O.M.
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Eglės   Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- P. Jurkus — 3
- B. Gedvilienė — 4
- Eglė — 5, 9
- Z. Sodeikienė — 6
- J. Paukštienė — 7, 16, 28
- A. Sutkuvienė — 10, 11
- O.M. — 14, 15, 18
- A. Sruoginienė — 19
- P. Osmolskis — 29, 32

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių ir piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

GRYBAI

Jonas Minelga

Bėgome grybauti,
Baravykų rauti.
Baravykas — grybų grybas,
Tai aplankom jų sodybas.

Niekad neužmiršiu
Pono raudonviršio.
Jis prie beržo seno, seno
Gimė, augo ir gyveno.

Nuo lietaus ir vėjo
Skrybėlę mūvėjo.
Vos išlaikė galvą kotas —
Nepasenęs, o pilvotas.

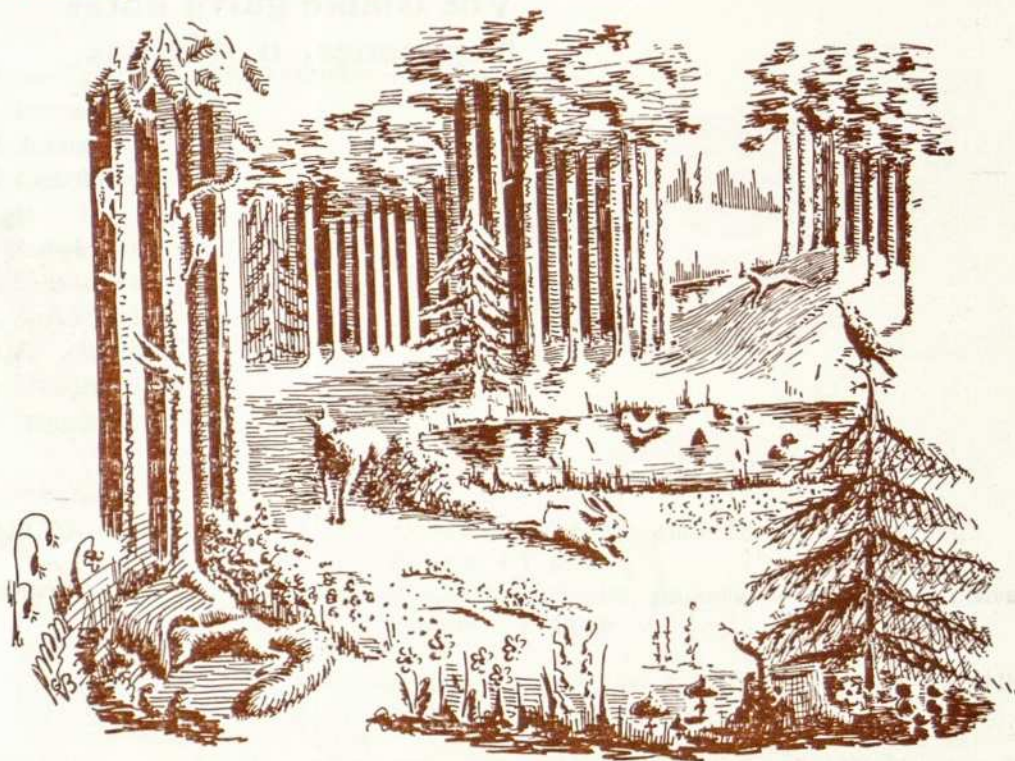

PASAKŲ pėdsakais

STEBUKLINGAS ŽIEDAS

Danutė Augienė

Tai atsitiko labai seniai. Meškėnų apylinkės gyventojai dar ir dabar kalba apie šį įvykį. Meškėnai tai Lietuvos giria. Ten yra pelkių, raistų, daubų ir kalvų. Bet svarbiausia — ta giria pilna grybų. Ir ne betkokių, o pačių geriausių — baravykų!

Šis atsitikimas įvyko, kai žmonės dar tikėjo paparčio žiedu. Jie sakydavo:

— Jei rasi paparčio žiedą, būsi laimingas, turtingas, viską žinosi, viską galėsi padaryti.

Meškėnų girioje augo paparčių jūra. Švento Jono naktį būriai žmonių eidavo į mišką: jauni, seni, ir net vaikai. Visi jie norėjo vieno dalyko: rasti paparčio žiedą.

Kartą papartis augo neįprastoje vietoje — ant kalvos po maža egle. Jis buvo mažas, nes žemė toje vietoje buvo gana sausa. Papartis buvo labai ištroškęs. Bet nors jis buvo mažas ir skurdus, jis turėjo vieną didelę svajonę: — Kad tik aš galėčiau sukrauti žiedą! — atsiduso vargšas papartėlis.

Jis tą savo svajonę tiek daug kartų kartojo, kad išgirdo Miškinis — didžioji Miško Dvasia.

— Kodėl nepradžiugint to vargšo augalėlio? — mąstė Miškinis. Jis pakėlė savo plačius delnus į saulę ir, žiūrėdamas į papartį, tarė:

— Tegul susikrauna žiedas!

Miškinis liepė pelkių laumėms laistyti papartį. Jos kasdien atnešdavo vandens iš pelkės ir palaistydavo vieną papartį. Jis ėmė augti, žaliuoti ir stiprėti. Po kiek laiko pradėjo krautis pumpuras.

Miške gyvenę nykštukai ateidavo prie paparčio pasėdėti ir pasišildyti saulėje. Jie matė, kaip papartis nuolat gražėja. Jie žinojo, kad Miškinis jį globoja, bet nežinojo kodėl.

Vieną rytą šalia paparčio pasirodė mažas baravykiukas. Jis ėmė dygti labai tyliai. Ruda, blizganti kepuraitė vos vos kyšojo iš samanų. Baravykiukas pravėrė savo mažas, rudas akis ir apsižvalgė.

— Koks pasaulis didelis! — nustebo baravyko vaikas. Netoli jo skleidėsi dideli paparčio lapai. Virš paparčio siūbavo eglė. Virš eglės. . . Bet baravykiukui tai buvo jau per aukšta.

Jis išsigando, užsimerkė ir šmurkšt, sulindo atgal į samanas. Dar pasibarstė galvutę eglės spygliais, kad tikrai niekas jo nematytų.

Netrukus atėjo Miškinis, pasižiūrėti, kaip sekasi paparčiui.

— Na, kaip laikais? — paklausė Miškinis.

Papartis sulingavo savo gražiais, dideliais lapais.

— Ar žinai, kad rytoj Švento Jono naktis?

Papartis nežinojo.

— Tavo lapuose, Paparti, slepiasi paslaptis.

Miškinis nusišypsojo.

— Ne veltui tave auginau ir globojau. . .

Papartis dėkojo Miškiniiui:

— Ačiū, ačiū tau, Miškini, kad mane auginai ir globojai. Aš esu labai laimingas.

— Taip, Papartėli, taip. Esi laimingas ir neši laimę kitiems.

Ir Miškinis vėl paslaptingai nusišypsojo į savo ilgą, baltą barzdą.

— Juk tu žinai, kad, kas tavo žiedą ras, tam išsipildys visi jo norai, — tęsė savo kalbą Miškinis.

— O jei niekas mano žiedo nepastebės?!

— Tu vistiek būsi šių metų laimingiausias.

Baravykiukas viską girdėjo. Staiga jame gimė didelis noras:

— O kad aš tą žiedą paliesti galėčiau! Aš noriu būti didelis! Didesnis už visus baravykus. Didesnis už papartį. Didesnis už nykštukus, . . . už zuikį, už lapę. . . Didelis, kaip va — ana eglė! Aš noriu. . .

Bet pro šalį rėpliojo kirmėlė. Baravykiukas jos išsigando ir pasislėpė. Požemių knygoje jis jau buvo skaitęs, kad kirmėlės yra didžiausi grybų priešai. . .

Šv. Jono naktį būriai žmonių braidė, klampojo po papartyną. Niekas nė nepažvelgė į Atsiskyrėlį Papartį. O kai atėjo vidurnaktis, ant kalvos Atsiskyrėlio Papatčio krūme sužibo, suspindėjo, išsiskleidė žiedas. Lyg būtų Saulė pralėkusi, lyg žaibas nušvietęs girią. Sušvytėjo, sumirgėjo ir krito tiesiai ant baravykiuko galvos. Tasai tik spėjo sušukti:

— Noriu būti didelis, didelis. . . Didžiausias. . . Ir pajuto jaunas grybas, kad jis pradėjo augti, stiebtis, storėti, pūstis.

Pabudo kirmėlės, nykštukai, o varna eglės viršūnėje ėmė karkti:

— Niekas nēra matēš tokio grybo. Jis ne mūsiškis. Iš kur tu atsibeldei, pasipūtēli? Iš kur? Iš kur? — buvo girdēti iš visų pusių.

Ir pasidarė baravykui baisu, kad jis toks didelis auga.

— Ir ką gi aš darysiu pats vienas toks didelis? Ir ėmė jis garsiai ir maldaujančiai šaukti:

— Žiede, žieduži — gana man augti. Geriau tegul visoj Meškėnų girioje pridygsta šimtai baravykų. Tegul žmonės ateina ir džiaugiasi, tegul grybauja, tegul būna laimingi. Tegul mano giminė niekad girioje nesibaigia, nesumažėja. . .

Ir Žiedas tarė:

— Gerai, bus taip, kaip nori. . . Tavo prašymas išklausytas.

Taip ir įvyko. Nuo to laiko niekur nėra tiek baravykų, kiek Meškėnų girioje.

O milžinu virtusį Baravyką Miškinis nusivedė į savo požeminę pilį ir liepė jam rašyti Miško Įvykių Kroniką. . .

BAISIOJI NAKTIS

O. M.

Apsirengę kaip vaiduokliai,
Mes išgasdinsim visus
Ir saldinių prisirinksim
Pilnutėlius krepšelius.

Tamsu. Šalta. Mėnuo mirksi.
Eit vieniems beveik baugu. . .
Ir staiga — suspiegia baisiai
Šmėkla raganos balsu!

— Kas ten buvo? Ar matei?
— Katei uodegą numyniau,
Vos atkėlęs vartelius.

MANO SUSIŪTAS DRAUGAS

Rytų Laumė

Aš Jums papasakosiu apie savo ypatingą draugą. Bet pirmiausia, atsisėsk ir pagalvok, kiek savo aplinkoje gali rasti susiūtų daiktų. Išvardink arba surašyk visus susiūtus daiktus, kuriuos gali sugalvoti.

Ar paminėjai šiuos daiktus?

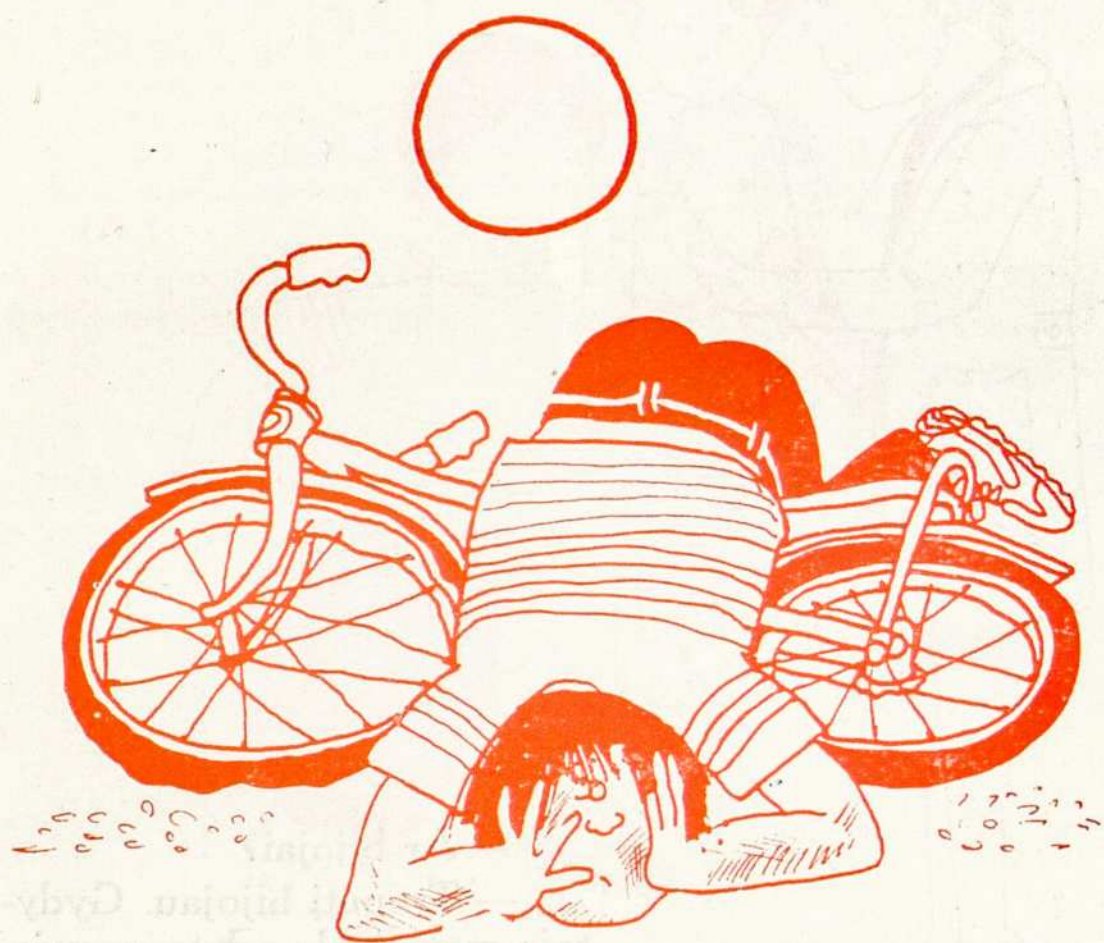
- drabužiai
- užuolaidos
- kimšti gyvuliai
- nosinės
- rankinukai
- vėliavos
- miegmaišiai
- kuprinės
- knygos
- palapinės
- parašiutai
- laivų burės ir dar daug kitų. . .

Ir mano draugas Juozas yra susiūtas. Juozas yra tikras berniukas. Jis yra devynerių metų, rudaplaukis ir mėlynakis. Vieną dieną jis man papasakojo, kodėl ir kas jį susiuvo.

— Kartą važiavau dviračiu, — pasakojo Juozas. — Padangos paslydo ant žvyro. Neišlaikiau pusiausvyros ir griuvau su visu dviračiu ant žvyruoto kelio.

— Ar susižeidei? — paklausiau.

— Prasiskėliau galvą ir susižeidžiau ranką. Bėgo kraujas ir labai skaudėjo.

— Ar verkei?

— Neverkiau. Tuoju atbėgo mama ir mane nuvežė į ligoninę. Nuvedė į greitosios pagalbos skyrių. Ten slaugės nuvalė žaizdas. Jos pasakė mano mamai, kad žaizdas reikės susiūti, kad gražiai sugytų. Pakvietė gydytoją.

— Ar bijojai?

— Truputį bijojau. Gydytoja man įleido adatą su vaistais apmarinti žaizdas. Adata buvo aštri ir nelabai maloni, bet vaistai greit pradėjo veikti. Tada aš tų skaudamų vietų visai nejaučiau. Gulėjau ramiai, kol žaizdas susiuvo adata ir juodu siūlu.

“Ačiū, kad buvai toks geras ligonis, Juozuk, — pasakė gydytoja. — Man daug lengviau dirbti, kai pacien-tas ramiai laikosi”.

— Mano mama taip pat padėkojo gydytojai. Aš beveik užmiršau dėkoti, nes buvau susijaudinęs.

Kai Juozas grįžo namo, jis man ir kitiems savo draugams tuoj parodė savo susiūtas žaizdas. Buvo įspūdinga. Žaizda ant kaktos buvo vieno colio, o ant kairės rankos buvo dar ilgesnė.

— Ar tu toks būsi visą laiką? — paklausiau.

— O ne, tik penkias dienas, — atsakė Juozas.

Penktadienį Juozo nebuvo mokykloje. Mes žinojome kodėl. Šiandien jam išima siūles.

Jei kada nors sutiksi mano draugą Juozą, paprašyk jo, kad parodytų savo randus. Jis mielai parodys ir papasakos, kas jam atsitiko. Ir tu tikriausiai nepagalvojai, kad tarp susiūtų dalykų, kuriuos gali rasti savo aplinkoje, gali būti ir žmonės!

PROTO MANKŠTA

I. PASAKŲ PABAISOS

Lietuviškose pasakose dažnai kalbama apie baisias būtybes. Ar gali teisingai surašyti jų vardus, kad jos tavęs negązdintų?

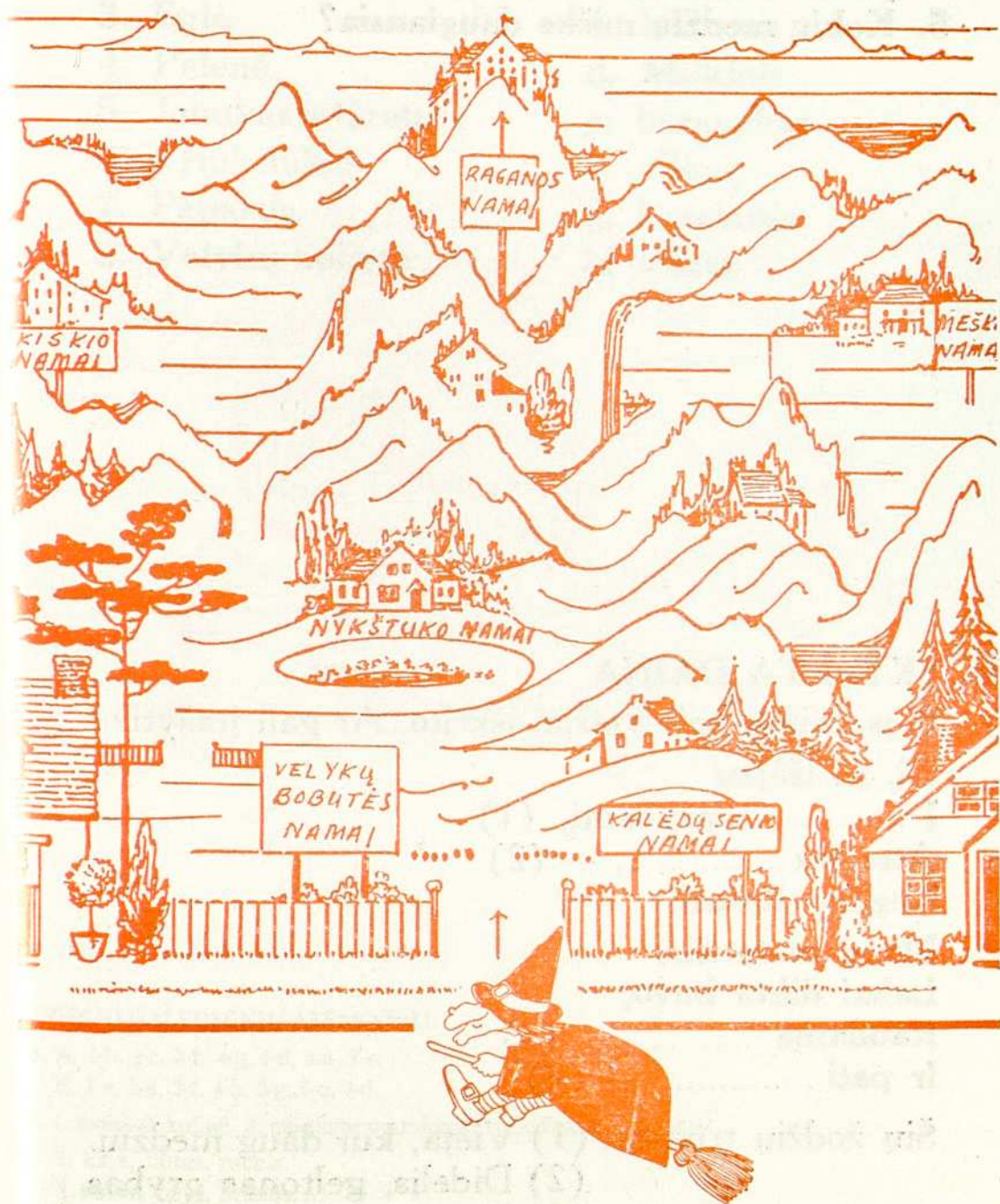
1. MĖLAKŠ .....
2. SAUKAK .....
3. PIŠKAS .....
4. NARAGA .....
5. BLISANIS .....
6. VAIRASAT .....
7. KAIBYLD .....
8. LUOKAV Aidis .....

II. PAKLYDUSI RAGANA

Nuvesk paklydusią raganą į jos namus.

III. MĪSLĒS

1. Vasarā apsirengia, ziemā nusirengia.
2. Ant kojytės kepurytė.
4. Nedaug gyveno, greitai paseno;
po mirties ant siūlo kabo.
5. Kokių medžių miške daugiausia?

IV. SKYLĖTA DAINA

Šios dainos keli žodžiai iškrito. Ar gali įrašyti?

Oi, aš išėjau

Į ..... grybauti, (1)

Atradau ..... — (2)

Negaliu išrauti.

Mano moteriškė

Labai dikta buvo,

Raudama ..... (3)

Ir pati .....! (4)

Šių žodžių trūksta: (1) Vieta, kur daug medžių.

(2) Didelis, geltonas grybas.

(3) Tas pats grybas kaip nr. 2.

(4) Nukrito, apvirto.

V. KAS SU KUO,

Suvesk šias pasakų būtybes su tuo, kas prie jų tinka.

1. Raudonkepuraitė	a. margučiai
2. Rudnosiukas	b. žaltys
3. Eglė	c. lėktuvas
4. Pelenė	d. Miškinis
5. Jonukas ir Gretutė	e. baravykas
6. Kriuksiukas	f. vilkas
7. Papartis	g. karalaitis
8. Velykų bobutė	h. vilkas

RUGSĖJO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

III. A. 1-b, 2-c, 3-f, 4-g, 5-d, 6-a, 7-e.

B. 1-e, 2-a, 3-f, 4-b, 5-g, 6-c, 7-d.

IV. 1. batai, 2. kojinė, 3. naktiniai marškiniai, 4. juosta, 5. basam.

V. 1. katė, liūtas, ruonis. . .

2. karvė, ožys, briedis. . .

3. arklys, zebra, kiaulė. . .

4. Gyvuliai ir žvėrys plunksnų neturi, tik paukščiai turi plunksnas.

ŽINIOS IŠ VISUR

SKRAIDANTIS POPIEŽIUS

KAS YRA BAŽNYČIOS GALVA?

Katalikų Bažnyčios vyriausias vadovas vadinasi popiežius arba Šventasis Tėvas. Pirmasis popiežius buvo Šventasis Petras, kurį paskyrė Kristus. Jis Petruį pasakė: "Ganyk mano avis. . . Ganyk mano avinėlius". Tai reiškia, "Globok ir vesk žmones, kurie mane tiki". Todėl mes popiežių taip pat vadiname Ganytoju. –

Popiežius Jonas Paulius II buvo išrinktas Bažnyčios galva 1978 metų spalio mėnesį. Jį išrinko kardinolai iš viso pasaulio. Popiežius yra lenkų kilmės. Jo vardas yra Karol Wojtyła. Kai buvo išrinktas, jis pasiėmė dviejų didžiųjų apaštalų vardus — Jono ir Pauliaus.

KODĖL POPIEŽIUS KELIAUJA?

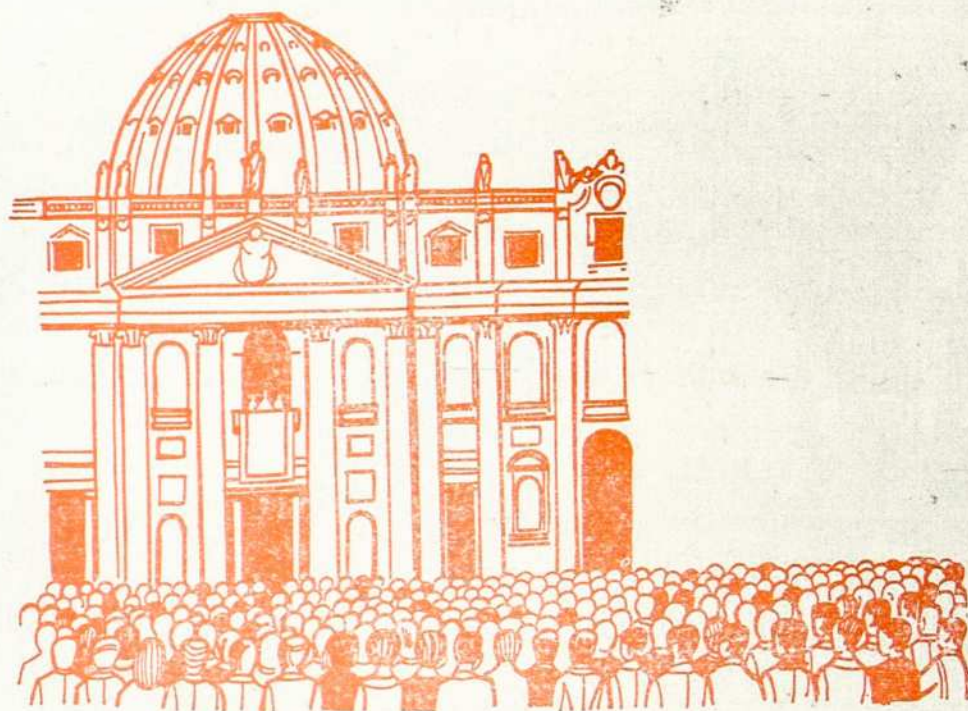
Popiežius Jonas Paulius II daug keliauja po visą pasaulį. Jis nori aplankyti ir pasikalbėti su visais katalikais ir su kitais žmonėmis.

1988 metų birželio mėnesį Popiežius Jonas Paulius II skrido į Austriją. Tai buvo jo 38-oji kelionė. Kaip ir kitose vietose, jis aukojo Šventas Mišias lauke. Dalyvavo daug austrų, ir taip pat žmonių iš rytų Europos — jugoslavų, vengrų, čekoslovakų, lenkų ir kitų. Vienas vengras, kuris negalėjo vaikščioti, sėdėjo važiuojamoje kėdėje. Jis gyveno Vengrijos sostinėje Budapešte ir labai norėjo pamatyti Šventąjį Tėvą. Jis važiavo apie 200 mylių savo kėdėje, kad galėtų popiežių pamatyti.

Popiežius Jonas Paulius II yra aplankęs daugelį kraštų. Jis yra buvęs savo tėvynėje Lenkijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Pietų Amerikos kraštuose, Australijoje, Naujoje Zelandijoje, Indijoje, Bangladeše. Jis yra buvęs ir Šiaurės Amerikoje — Kanadoje ir Jungtinėse Amerikos Valstybėse du kartus. Gal ir jūs buvote jį pasitikti ir pasveikinti?

AR POPIEŽIUS APLANKYS LIETUVĄ?

1987 metais Popiežius Jonas Paulius norėjo aplankyti ir Lietuvą, bet komunistų valdžia neleido. Todėl Lietuvos 600 metų krikščionybės sukaktis buvo švenčiama Romoje.

Šiais metais popiežius Lietuvai paskyrė kardinolą — Vincentą Sladkevičių. Tai yra didelė garbė mums lietuviams ir rodo, kad Šventasis Tėvas myli Lietuvą ir jos žmones.

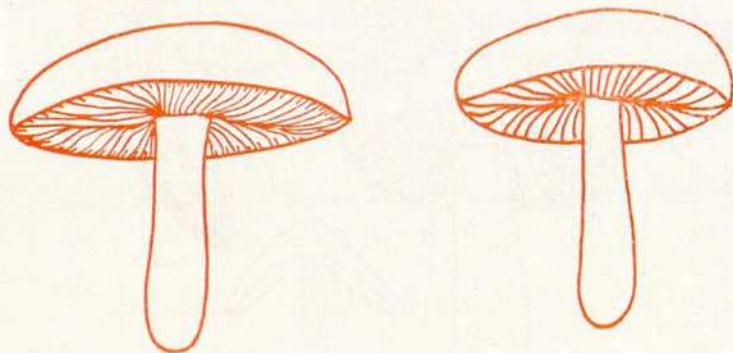

APIE GRYBUS

O. M.

Ar buvai kada grybauti? Jei buvai, žinai kaip smagu rasti samanose ar lapuose pasislėpusius grybus.

Grybai labai paplitę gamtoje. Jų gali rasti miške, sode, parke, vandenyje, dirvožemyje — net savo kieme.

NAUDINGI AR KENKSMINGI?

Yra naudingų grybų, kuriuos galima valgyti. Mėgstame padažą su grybais. Kūčiose valgome barščius su grybais ir mažus pyragėlius su grybais.

Dirvožemyje gyvenantys grybai “plėšrūnai” naikina žmogaus ir augalų priešus — kenksmingas kirmėles ir vabzdžius. Miškas negalėtų gyvuoti be grybų. Jie pavertė lapus, spyglius, šakas, kelmus į derlingą žemę.

Yra ir nuodingų grybų, kuriais apsinuodysi, jei užvalgysi. Daugelio žmogaus ir gyvulių ligų sukėlėjai yra grybai. Jie sugriauna namus, ardo tiltus ir užtvankas, gadina maistą, naikina knygas ir drožinius.

GRYBŲ MOKSLAS

Grybų kilmė ir jų gyvenimo būdas ilgai žmogui buvo nežinomi ir paslaptingi. Tai labai keistas augalas — be šaknų, be lapų, nežydi ir neturi sėklų.

Mokslas, kuris tyrinėja grybus, vadinasi **mikologija**. Šis žodis susideda iš dviejų graikų kalbos žodžių: **mykēs** — grybas ir **logos** — mokslas.

Grybai labai skiriasi savo dydžiu ir forma. Yra tokių mažų, kad vos galima išžiūrėti per mikroskopą ir tokių, kurie sveria 10-15 kilogramų (25-30 svarų).

Vieni specialistai grybus priskiria prie augalų, kiti juos laiko gyvūnais, o dar kiti juos skiria į atskirą grupę tarp augalų ir gyvūnų.

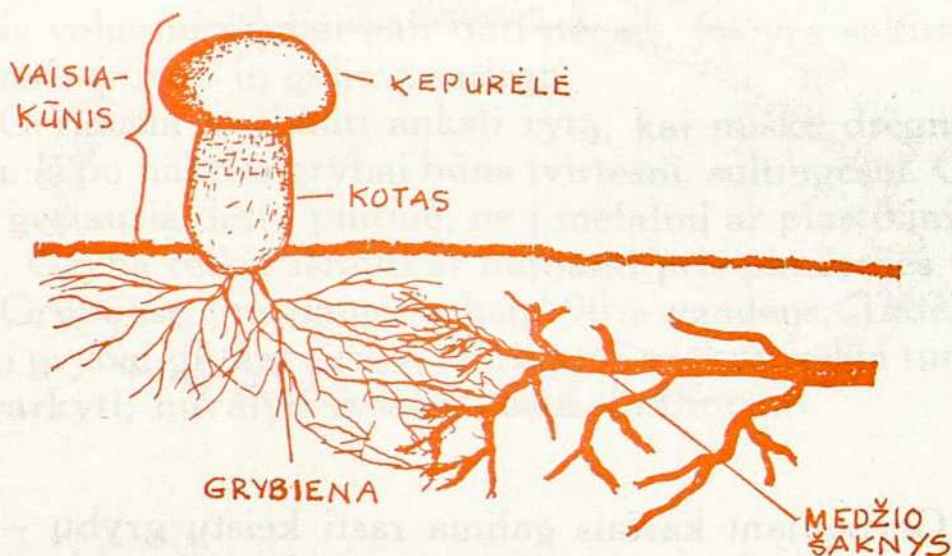
Mokslininkai yra atradę grybų, kurie turi antibiotinių savybių. Iš jų gaminami vaistai. Žinome, kad penicilinas buvo pagamintas iš pelėsių. Pelėsiai yra grybų rūšis.

Grybų yra iki 100 tūkstančių rūšių.

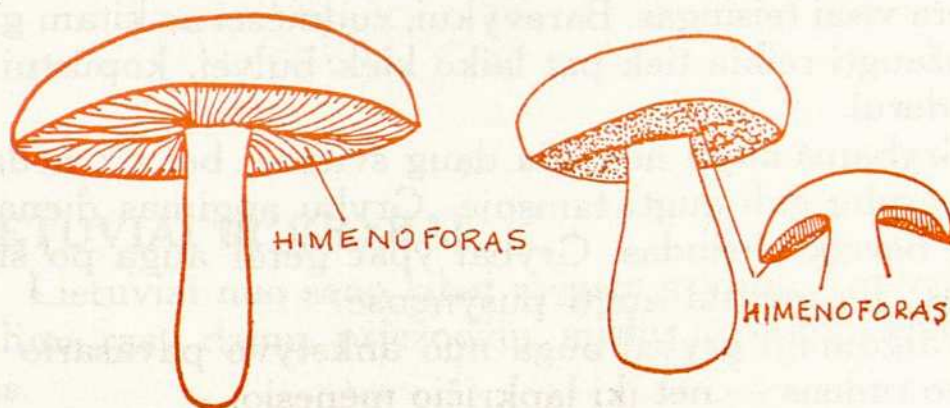

GRYBO SUDĖTIS

Ką mes paprastai vadiname grybu, yra tik jo paviršius. Moksliskai ši grybo dalis vadinama **vaisiakūniu**. Kita grybo dalis nematoma. Ji auga po žeme, kelme, ar kurioje kitoje medžiagoje, iš kur grybas ima maistą. Ši grybo dalis vadinama **grybiena**.

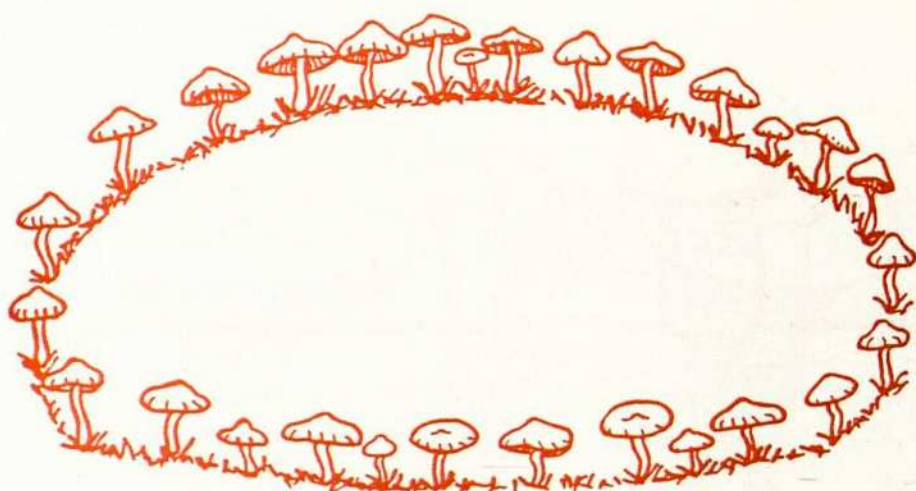
Mums geriausiai pažįstami grybai yra kepurėti. Jie turi kepurėlę ir kotą. Po kepurėle yra **himenoforas**. Jis gamina **sporas**, kuriais grybai dauginasi.

Kepurėti grybai turi įvairių formų ir spalvų kepurėles. Mes daugumą grybų pažįstam iš jų kepurėlių ir kotų.

Miškuose, parkuose, pievose augantys grybai kartais sudaro didelį ratą arba ratilą. Ratilų dydis priklauso nuo grybo rūšies.

Grybaujant kartais galima rasti keistų grybų — su dviem ar trim kotais, su dviem kepurėlėm, dvynukus grybus. Kartais grybai išauga visai balti, jei jiems trūksta šviesos.

KAIP GRYBAI AUGA

Lietuviškas posakis — “Auga kaip grybai po lietaus” — nėra visai teisingas. Baravykui, rudmėsei ar kitam grybui užaugti reikia tiek pat laiko kiek bulvei, kopūstui ar pomidorui.

Grybams augti nereikia daug šviesos, bet tik nedaugelis grybų gali augti tamsoje. Grybų augimas dieną ir naktį beveik vienodas. Grybai ypač gerai auga po šilto lietaus. Jie mėgsta augti pušynuose.

Valgomieji grybai auga nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens — net iki lapkričio mėnesio.

EINAM GRYBAUTI!

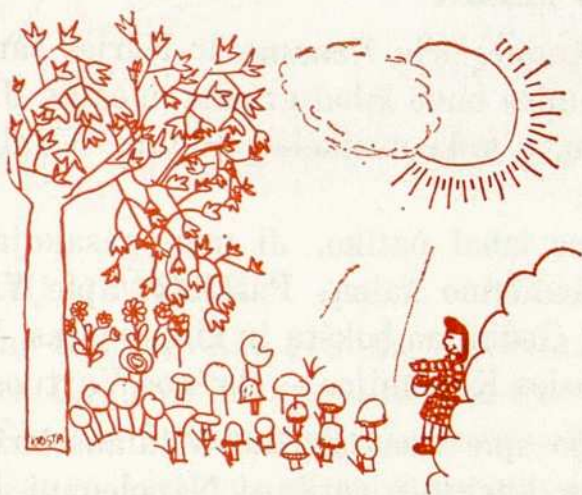
Jei eini grybauti, svarbu pažinti grybus. Geriau eiti su suaugusiu žmogumi, kuris žino, kurie grybai geri. Nevalgomi grybai vadinami **šungrybiais** ir **musmirėmis**.

Musmirės ypač pavojingos. Kai kurių rūšių musmirių nuodai yra mirtini. Musmirės gali būti žalsvos, baltos ar gelsvos ir rausvos. Dažnai jos gražiai atrodo ir jų skonis saldus.

Ir valgomi grybai gali būti negeri, jei yra sukirmiję ar pasenę. Nuo jų galima susirgti.

Geriausia grybauti anksti rytą, kai miške drėgna ir vėsu. Iš po nakties grybai būna tvirtesni, sultingesni. Grybus geriausia dėti į pintinę, ne į metalinį ar plastikinį kibirą. Grybą reikia išrauti ar nupjauti prie pat žemės.

Grybuose yra daugiau kaip 90% vandens. Todėl išrauti grybai greitai genda. Surinktus grybus reikia tuojau sutvarkyti, nuvalyti ir išvirti arba sudžiovinti.

*Smagu grybauti!
Krista Augiūtė
Westchester,
Illinois*

LIETUVIAI IR GRYBAI

Lietuviai nuo seno labai mėgsta grybus. Tautosakoje galima rasti dainų, priežodžių, mįslių ir pasakų apie grybus.

GIMTINĖS PRISIMINIMAI

KUR GYVENO MANO MAMA

Mano mama gimė Kaune, prie Nemuno ir Neries santakos. Mama pasakoja, kad Kaunas buvo labai gražus miestas. Ji Kaune gyveno iki 1940 metų, o tada nusikėlė į Vilnių. Vilnius yra Lietuvos sostinė.

Mano mamai Vilnius labai patiko. Ji man pasakoja, kaip eidavo į mokyklą pro Gedimino kalną. Pasakoja apie Vilniaus katedrą, Aušros Vartus, Gedimino bokštą ir kitas vietas. Vilniuje ji priėjo ir prie pirmosios Komunijos — Aušros Vartuose.

Mama ypač pasakojo apie visas gražias Vilniaus bažnyčias ir apie Šv. Onos bažnyčią, kuri taip patikusi Napoleonui, kad jis norėjęs ją parsivežti į Prancūziją...

Aš labai norėčiau aplankyti Vilnių ir pamatyti tas vietas, kur gyveno mano mama.

*Vytas Pabedinskas
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikagoje*

IŠ KUR KILUSI MANO ŠEIMA

Mes dabar gyvename Ottawoje. Ottawa yra Kanados sostinė. Mūsų šeima yra kilusi iš Lietuvos. Mano mamos mama-močiutė gimė ir augo Kaune. Jos šeima dirbo Kauno teatre. Mamos tėtė gimė ir augo Panevėžio apskrity. Ten yra didelė Šimonių giria. Ten teka graži upė Šventoji.

Mano tėvelio mamytė augo Ukmergėj. Pro šį miestą teka taip pat Šventoji. Ukmergė yra apskrities miestas. Mano tėvelio tėtis yra iš Marijampolės. Ten palaidotas yra arkivyskupas Jurgis Matulaitis. Pereitą vasarą, per Lietuvos krikščionybės 600 metų minėjimą Romoje, popiežius paskelbė jį Palaimintuoju.

Asta Baršauskaitė, 8 m.

V. Kudirkos lit. mokykla

Otavoje

SENELIŲ GIMTINĖ

Mano tėčio tėveliai yra kilę nuo Šiaulių. Tai didelis miestas, kuris yra Lietuvos šiaurėje. Jis yra žinomas nuo trylikto šimtmečio. Šiauliai žymiai padidėjo devynioliktam šimtmety ir dar labiau išaugo Lietuvos nepriklausomybės metu. Tuo laiku buvo pastatyta daug namų. II-ojo pasaulinio karo metu beveik visas miestas buvo sugriautas. Po karo jį vėl atstatė. Šiandieną Šiauliai vis dar gyvuoja.

Andrius Čeponkus, 9 m.

V. Kudirkos lit. mokykla

Otavoje

MAMOS JAUNYSTĖ

Mano mama gimė Tauragėje. Ji nieko iš ten neprisimena, nes buvo tik tai trejų metų, kai iš ten išsikėlė. Prieš išbėgant iš Lietuvos, ji gyveno Plungėje. Mama labai gerai prisimena, kai važiuodavo į tėvelio tėviškę, kur per šventes didelė giminė suvažiuodavo. Jie turėjo didelį vaisių sodą, arklides, prūdą, daug gėlių. Netoli buvo didelis miškas, kur eidavo grybauti, mėlynių ir žemuogių rinkti. Žiemos metu su rogėmis, pakinkytomis arkliais, važiuodavo pasivažinėti po laukus.

Per atlaidus apie bažnyčią lauke eidavo procesija. Būdavo labai išpūdinga. Kartais vasarą nuvažiuodavo į Palangą. Ten labai gražus smėlis ir mėlynas Baltijos jūros vanduo. Prie Palangos yra gražios, geltono smėlio kopos. Man atrodo, kad mamos vaikystė buvo labai graži.

*Vita Mikelevičiūtė
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikagoje*

Mano mama gimė ir gyveno Brazilijoje. Ji atsimena, kaip šeima gyveno kukliai, bet smagiai. Namas buvo mažas, bet kieme augo vaismedžiai — apelsinai ir avokadai. Vandenį virimui ir plovimui reikėjo semtis iš šulinio.

Visą gyvenimą ji turėjo tik vieną lėlę, o ji ir keturios seserys gavo tik vieną naują suknelę per metus — Kalėdoms. Šeštadieniais pirkdavo duoną iš vežimėlio, arkliais traukiamo. Duona būdavo labai šviežia. Paskui šeima susėsdavo prie stalo ir linksmiai pasikalbėdavo apie savaitės įvykius, valgydami duoną su kava. Du kartus į savaitę ji su mama eidavo į turgų pirkti vaisių, žuvies, mėsos ir daržovių.

*Audra Baleišytė
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikagoje*

IŠ ARGENTINOS Į ČIKAGĄ

Mano seneliai išvažiavo iš Lietuvos Antrojo pasaulinio karo metu. Vėliau jie apsigyveno Argentinoje. Mamytė gimė Buenos Aires mieste, Argentinoje. Lankė pradžios mokyklą, esančią lietuvių parapijoje. Ją mokė seselės kazimierietės. Mama taip pat lankė lietuvišką mokyklą, nors gana trumpai. Ji priklausė tautinių šokių grupei, giedojo chore, kuris ne tik giedodavo bažnyčioje, bet pasirodydavo kituose renginiuose. Be to, kartą į mėnesį choras važiuodavo į radijo stotį. Mamytė labai mėgo vaidinti, todėl priklausė vaidintojų grupei. Kai išsikūrė lietuviai skautai, ji tuojau į juos įsijungė. Dvi vasaras mamytė dalyvavo lietuvių vasaros stovykloje, kurią vedė seselės Kordobos provincijoje.

Nepabaigusi trečiųjų gimnazijos mokslo metų, mamytė su savo tėvais gavo leidimą išvykti į Ameriką. Apsistojo New Yorke, kur gyveno keletą metų. Kai šeima sužinojo, kad Čikagoje gyvena daug pažįstamų iš Argentinos, jie visi čia persikėlė ir nutarė pabandyti savo laimę Čikagoje.

*Alda Mikučauskaitė
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikagoje*

Juokų Maišelis

Tėvas skambina gydytojui:

- Atvykite kuo greičiausiai. Mano vaikas prarijo rašomąją plunksną.
- Tuoju atvažiuoju. O ką jūs tuo tarpu darote?
- Rašau pieštuku. . .

Vaikutis klausia savo tėtį:

- Ar bijai meškų?
- Ne.
- Ar bijai vaiduoklių?
- Ne, nebijau nė jų.
- Tai tu, tėtė, nieko nebijai — tik mamos. . .

Dvi raganos giriasi viena kitai:

- Ten, kur aš buvau, buvo taip šalta, kad žvakės liepsna užšaldavo.
- O ten, kur aš nukeliavau, buvo taip šalta, kad bekalbant žodžiai sušaldavo ir reikėjo juos ištirpinti, kad žinotumėm, ką kalbam.

— Ar girdi? Kažkas laužiasi į mūsų namus. Bando įlipti per virtuvės langą.

- Šššš! Tik nieko nedaryk. Gal jam pasiseks.
- Ar tu sukvailėjai?
- Ne. Juk mes to lango negalim atidaryti nuo tada, kai dažytojas uždažė. . .

Vakarienei Petraičiai skaniai valgė grybus, kuriuos Petraitis buvo surinkęs golfo aikštėje. Įbėga kaimynų Tomukas:

- Jūsų šuniukas negyvas!
  - Juk ir jam daviau grybų! — sušuko Petraitienė.
  - Reikia visą šeimą vežti į ligoninę, — pasakė Petraitis.
- Visiems išpompavus vidurius, Petraitis paskambino Tomuko tėvui:
- Ačiū, kad jūsų sūnus mus išpėjo, būtume visi apsinuodiję. . .
  - Bet jūsų Sargiuką automobilis suvažinėjo prie pat mūsų namų.